

ЛЮБИЧУ ІВАНУ ЙОСИПОВИЧУ – 75 !

У 2012 році виповнилось 75 років з дня народження Любича Івана Йосиповича – українського фізико-географа, кандидата географічних наук, доцента Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився Іван Йосипович 1 січня 1937 року, в селі Уляники, що за 7 кілометрів від Ржищева.

Закінчивши 7 класів, вступив до Ржищівського педагогічного училища. Після закінчення училища з 1955 р. працював учителем початкової школи в смт Поліське Київської області, звідки був призваний до лав Радянської Армії. На той час служити в армії було досить престижно, хлопець служив у роті почесної варти, що квартирувалась у будинку біля станції метро "Арсенальна". У складі роти Іван Йосипович неодноразово брав участь у військових парадах. Це було дуже цікаво, але для такого задоволення доводилось кілька ночей не доспати, бо репетиції проходили вночі на Хрещатику. Служба в армії дала непоганий вишкіл.

Після закінчення служби подав документи до Київського університету імені Тараса Шевченка. Іван Йосипович з великою шаною ставився до неньки землі, тому обрав географічний факультет. Успішно склавши іспити, почав навчання. Студентське життя було цікаве і різноманітне. "Всяке бувало", – з усмішкою згадав ті роки Іван Йосипович.

У 1966 році, закінчивши університет з відзнакою, заочно вступає до аспірантури при університеті ім. Тараса Шевченка, паралельно працює у науково-дослідницькому центрі при навчальному закладі, як найкращий випускник свого факультету. Робота була неодноманітна, Івану Йосиповичу вона давала все, чого душа бажала для морального задоволення. Здебільшого працювали в експедиціях, Івану Йосиповичу довелося побувати на Кавказі й Азербайджані, в Забайкаллі, і Новосибірську. Також були експедиції по території України, займалися дослідженням ґрунтів. Іван Йосипович зробив неоціненний внесок у цю справу.

Після закінчення аспірантури почав працювати викладачем в Київському університеті Шевченка. Іван Йосипович пройшов шлях від простого техника до доцента.

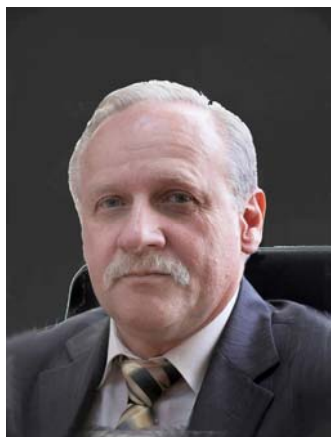
В 1975 р. захистив кандидатську дисертацію "Методика ландшафтного дешифрування ґрунтового покриву орних земель за матеріалами аерофотозйомки" за спеціальністю 11.00.01 – фізична географія, геохімія та геофізика ландшафтів.

Наукові інтереси: фізична географія України, заповідна справа. Він є автором понад 40 наукових робіт, в тому числі посібника для загальноосвітньої школи "Природні комплекси СРСР", підручника "Основи заповідної справи".

Читав курси: "Фізична географія України", "Охорона природи в Україні", "Методи географічних досліджень", "Рациональне використання і охорона земельних ресурсів з основами земельного кадастру".

Щиро вітаємо Івана Йосиповича з 75-річчям й бажаємо міцного здоров'я, натхнення та всьляких життєвих гараздів.

Колектив географічного факультету

БІЛОУСУ ВОЛОДИМИРУ ВАСИЛЬОВИЧУ – 65 !

У 2012 році виповнилось 65 років з дня народження Білоуса Володимира Васильовича, знаного фахівця в галузі прикладної фотограмметрії, досвідченого й шанованого викладача кафедри геодезії та картографії.

Народився Володимир Васильович 12 серпня 1947 року в м. Києві. У 1972 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю інженерна геодезія. До 1976 року працював на кафедрі Інженерна геодезія Київського інженерно-будівельного інституту. З 1976 року Білоус В.В. працює на посаді молодшого наукового співробітника Науково-дослідного сектора Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка. З 1981 року навчається в аспірантурі (без відриву від виробництва) Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка. В 1985 році з відзнакою закінчив вищі державні курси підвищення кваліфікації керівних, інженерно-технічних і наукових робітників ВГКПІ. У 1989 році захистив дисертацію на тему: "Совершенствование методов и средств крупномасштабных топографических съемок". Рішенням Ради при Львівському політехнічному інституті від 21 квітня 1989 року присуджено вчений ступінь кандидата технічних наук зі спеціальності 05.24.02 Аерокосмічні зйомки, фотограмметрія, фототопографія.

Автор двох винаходів, понад шестидесяти наукових праць з геодезії, прикладної фотограмметрії, охорони пам'яток архітектури, основні з яких: Ав. св. СРСР № 545864 "Способ получения изолиний рельефа на фотоснимке", підручник "Фотограмметрія", навчальні посібники – "Радіоелектронна геодезія", "Топографія з основами геодезії", "Дистанційне зондування з основами фотограмметрії", "Методичний посібник з навчальної топографічної практики". Нагороджений бронзовою медаллю ВДГ СРСР за розробку і впровадження в серійне виробництво командного приладу аерофотознімання.

Протягом багатьох років виконує геодезичні та фотограмметричні дослідження пам'яток природи, архітектури, археології, культурної і історичної спадщини. До числа найважливіших робіт відносяться: дослідження стійкості споруд Києво-Печерської Лаври; відтворення по архівних знімках креслень Успенського собору Києво-Печерської Лаври.

ри; створення обмірних креслень Володимирського собору в Херсонесі, місто Севастополь; створення обмірних креслень інтер'єрів Одеського оперного театру та театру імені Івана Франка в місті Києві; відтворення по архівних знімках фронтальних планів Свято-Преображенського кафедрального собору, місто Одеса; фотограмметричні обміри інтер'єрів Маріїнського палацу та Верховного Суду України в м. Києві.

З 1990 року працює на посаді асистента, а з 1992 року – на посаді доцента кафедри геодезії і картографії Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Читає нормативні та спецкурси: радіоелектронна геодезія, фотограмметрія, фототопографія, прикладна фотограмметрія, дистанційне зондування землі, сучасні геодезичні прилади, моніторинг та охорона земель.

Крім наукової та освітньої діяльності багато уваги приділяє оснащенню лабораторій кафедри геодезії та картографії сучасним електронно-оптичним обладнанням, виконанню госпдоговірної тематики та здійсненню ряду важливих для університету інженерних проектів (земле відведення території Канівського заповідника, Богуславського стаціонару географічного факультету, Карпатської бази, фотограмметричні обміри та дослідження деформацій університетських споруд, тощо).

З нагоди ювілею, колеги та студенти щиро вітають Володимира Васильовича та бажають йому творчої наснаги, міцного здоров'я, плідної праці та достатку в усьому.

Колектив географічного факультету

ПРИСЕДЬКУ ВЛАДИСЛАВУ ЛЕОНІДОВИЧУ – 65 !

У липні 2012 року виповнилось 65 років з дня народження Приседька Владислава Леонідовича, відомого спеціаліста в галузі тематичного та комплексного атласного картографування України.

Народився Владислав Леонідович 24 липня 1947 р. у с. Ярославка Бобровицького району Чернігівської області у родині службовців. Закінчивши середню школу, він у 1965 р. вступив до Київського державного університету на географічний факультет, який закінчив у 1970 р., отримавши на кафедрі геодезії та картографії диплом географа-картографа.

Працював у 1970-1977рр. в Київському університеті імені Тараса Шевченка інженером, молодшим науковим співробітником, начальником палеогеографічної експедиції Науково-дослідного сектору кафедри геодезії та картографії. З 1977 по 1987 рр. молодший науковий співробітник, науковий співробітник Ради по вивченню продуктивних сил України НАН України. З 1987 по 1999 рр. в Інституті геологічних наук НАН України був завідувачем картографічним бюро, старшим науковим співробітником. З 1999 р. доцент кафедри геодезії та картографії Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 1983 р. захистив дисертацію: "Картографическое обеспечение развития минерально-сырьевой базы агрохимического сырья для производства минеральных удобрений" і одержав вчений ступінь кандидата географічних наук зі спеціальності 05.24.03 – картографія. У 1991 р. ВАК СРСР присудив йому звання старшого наукового співробітника.

Наукова діяльність Приседька В.Л. присвячена питанням атласного і тематичного картографування. Він брав участь у підготовці до видання Атласу природних умов та ресурсів України. Займався складанням таких фундаментальних картографічних творів: Атлас літолого-фаціальних та палеогеографічних карт України (160 карт); Атлас геолого-геофізичних карт шельфу Гвінейської республіки (67 карт); комплекс геолого-економічних карт України (120 карт).

За роки науково-педагогічної діяльності Владислав Леонідович опублікував понад 100 наукових праць з питань атласного і тематичного картографування, охорони та раціонального використання природних ресурсів. Він написав дві монографії (у співавторстві): "Картографическое обеспечение комплексных социально-экономических программ развития регионов страны" (Москва, 1979). "Геологическая картография: исторические и методологические аспекты" (Київ, 1991). У 2004 р. видав навчально-методичний посібник "Практикум з картографії". Декілька його статей перекладено в США. В.Л. Приседько також має публікації у фахових наукових виданнях Іспанії, Австрії, Нідерландів, Швеції, у країнах СНД.

Він читає лекційні курси, проводить практичні заняття з картографії, картознавства, проектування та укладання карт, тематичного картографування тощо, здійснює наукове керівництво численними бакалаврськими і магістерськими дослідженнями студентів, рецензує нові картографічні твори, посібники з картографії, а також виступає опонентом під час захисту кандидатських дисертацій в Інституті географії НАН України.

Колеги та студенти щиро вітають Владислава Леонідовича з нагоди ювілею, бажають йому міцного здоров'я, творчого довголіття та здійснення мрій.

Колектив географічного факультету

